

len, Mellemskolen og den højere Skole. Men derfor anser jeg det ogsaa for et Held, at det ovennævnte Lovforslag atter i Aar er fremkommet; det vidner om en Forstaaelse af de danske Lærerinders berettigede Krav paa, at Staten letter dem deres Uddannelse i Lighed med, hvad den gør for Lærerne.

Der er blevet sagt: „Vi behøve ikke en saadan Uddannelsesanstalt, da vi have vore fortrinlige private Lærerindeskoler“. Og ganske vist, vi have lykkeligvis i de mange Aar, da Staten har ladet denne Sag ligge som sig uvedkommende, haft fortrinlige Uddannelsesanstalter, som vi vanskelig kunne yde tilstrækkelig Tak for deres Arbejde for den danske Skole; men, dels er det jo ikke Meningen, at en Statsskole skulde gøre disse Anstalter overflødige, dels indeholder det af Kultusminister Goos forelagte Lørforslag to Puncter, der ere af stor Betydning, og som, om de komme til dygtig Gennemførelse, ville give Statsskolen vigtige Fordele frem for den private.

For det første dette, at der til Seminariet knyttes en Børneskole, som tillige kan blive en *Mønsterskole*. En saadan er en nødvendig Betingelse for, at Lærerindernes praktiske Uddannelse kan blive, hvad den bør være. Denne Børneskole, hvis øverste Ledelse bør ligge i Seminarie-Forstanderindens Haand, maatte forestaas af en dertil særlig kvalificeret Lærerinde, af hvem ikke alene Børnene men ogsaa de unge Lærerinder kunne lære for Livet. Faa Timer under en saadan begavet Lærerindes Vejledning ere langt mere værd for den vorde Lærerinde end mangfoldige Besøg i en middelmaadig Børneskole.

For det andet skulde den paatænkte Statsskole byde sine Elever et Hjem, og dette anser jeg for Hovedsagen. Hvem kender ikke noget til de trange Kaar, under hvilke de allerfleste af vore Lærerinder maa skaffe sig deres Uddannelse, hvem ved ikke, hvor ofte Middagsmaden maa sløjfes, hvor mange Fornødenheder der maa undværes for i saa kort Tid som muligt at naa Maalet. Det er de allerfærreste Lærerinder, som komme over deres Læseaar uden Gæld, som senere skal afbetales, og uden et stort Tab af Kræfter, som senere skulle indvindes. Det forekommer mig, at for vore nuværende forlæste, aandelig og legemlig overanstrengte Lærerinder, maa det være en ligefrem Lise at tænke paa, at man virkelig vil byde dem et venligt Hjem, hvor de i Ro og under sunde Forhold og